

عنوان مقاله:

زیبایی شناسی هنر اسلامی در معماری

محل انتشار:

پانزدهمین کنفرانس ملی روانشناسی، علوم اجتماعی و تربیتی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

مریم حاجی زاده - کارشناسی ارشد هنرهای پژوهشی دانشگاه الزهرا تهران

خلاصه مقاله:

مساجد بارزترین نمود هنر اسلامی می باشند و هنرهای تزئینی در بناهای مذهبی نشانه هایی از کشف و شهود را در بر دارد؛ رنگها و شکلهای موزون و قوسهای صعودی و نزولی که از راز آفرینش پرده برمیدارد هر کدام به بیننده آرامش روحی و معنوی میدهد. به عنوان مثال قاعده هشت وجهی گنبد، کنایه از کرسی الهی و نیز عالم فرشتگان و قاعده مربع و چهارگوش، نماد جهان جسمانی روی زمین است. در معماری اسلامی، استخوان بندی بنا مهمترین قسمت و تزئین و پرداخت روبه های بنا، گیرانترین عنصر آن محسوب میشود. مهم ترین عامل القاء شدن حس آرامش و الوهیت الهی در مساجد، عناصر تزئینی، رنگها و نقش هاست که سبب ایجاد حسی در مخاطب می گردد که حس مکان نامیده می شود. هویت مکان و حس مکان مفاهیمی هستند که میتوانند کیفیت روابط افراد را با یک مکان توصیف کنند. مفهوم حس مکان در مطالعه ارتباط انسان با مکان، دل بستگی و معنای مکان به کار می رود. هدف در این پژوهش یافتن ارتباط بین عنصر زیبایی شناسی و تاثیر آن بر مخاطب می باشد؛ جمع بندی اطلاعات از طریق مطالعات کتابخانه ای انجام شده است و تحلیل هر یک بر مبنای روش تطبیقی- توصیفی صورت پذیرفته است.

کلمات کلیدی:

مساجد اسلامی، زیبایی شناسی، حس مکان، عناصر تزئینی، نشانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1452451>

